

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVII. — Wydana i rozesłana dnia 5. czerwca 1918.

Treść: (M 190. i 191.) 190. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu pewnymi oznaczonymi środkami leczniczymi. — 191. Obwieszczenie, dotyczące środków leczniczych, podlegających uregulowaniu obrotu po myśli rozporządzenia ministerjalnego z dnia 1. czerwca 1918.

190.

Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 1. czerwca 1918,

w sprawie uregulowania obrotu pewnymi oznaczonymi środkami leczniczymi.

Na zasadzie ustawy z dnia 24. lipca 1917, Dz. u. p. Nr. 307, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Uregulowaniu obrotu po myśli niniejszego rozporządzenia podlegają potrzebne do celów leczniczych artykuły i materiały, które będą oznaczone każdorazowo zapomocą obwieszczenia Ministerstwa spraw wewnętrznych i sporządzone z tych artykułów i materiałów preparaty lecznicze.

Te artykuły, materiały i preparaty będą w dalszym ciągu objęte nazwą „zawiadywane środki lecznicze“.

§ 2.

Celem uregulowania obrotu zawiadywanymi środkami leczniczymi w ramach przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu ustanawia się „Austriacką centralę środków leczniczych“ z siedzibą we Wiedniu.

W skład centrali wchodzi:

1. zastępcy interesowanych kół fachowych, w szczególności aptekarzy, handlarzy środków leczniczych, przemysłu chemicznego, dalej lekarzy i lekarzy weterynaryjnych, kas chorych i wielkich organizacji konsumentów; będą oni powołani przez Ministra spraw wewnętrznych;

2. delegaci interesowanych Ministerstw.

Z pośród tych członków zamianuje Minister spraw wewnętrznych przewodniczącego i jego zastępcę.

Urząd członków jest urzędem honorowym.

Centrala ma charakter osoby prawnej; na zewnątrz zastępuje ją przewodniczący lub jego zastępca. W imieniu centrali podpisuje ją w sposób wiążący prawnie przewodniczący lub jego zastępca.

Stosunki prawne normuje statut, podlegający zatwierdzeniu przez Ministra spraw wewnętrznych. W statucie ma być przewidziane celem załatwiania bieżących spraw ustanowienie przez Ministra spraw wewnętrznych wydziału kierującego z członków centrali, tudzież postanowienie, że przeciw zarządzeniom wydziału kierującego przysługuje do dni ośmiu zażalenie do walnego zgromadzenia centrali.

Centrala rozstrzyga, o ile nie chodzi o czynności przekazane wydziałowi kierującemu, na walnych zgromadzeniach. Uchwały zapadają prostą większością głosów, w razie równości głosów, rozstrzyga przewodniczący. Uchwał, przeciw którym delegat jednego z Ministerstw wniósł opozycję, nie wolno wykonać przed rozstrzygnięciem Ministra spraw wewnętrznych.

Ustanowienie kierownika i przydzielonego centrali personalu kancelaryjnego podlega zatwierdzeniu Ministra spraw wewnętrznych.

§ 3.

Do centrali należą w szczególności następujące zadania:

1. Wykonywanie zarządzeń mających na celu ujęcie zawiadywanych środków leczniczych;

2. oznaczanie cen zakupna tych środków leczniczych w krajach tutejszych;

3. zakupywanie zawiadywanych środków leczniczych w krajach tutejszych i za granicą cełną;

4. oznaczanie ich cen sprzedaży w handlu hurtowym w krajach tutejszych;

5. przydzielanie zakupionych środków leczniczych fabrykom chemiczno-farmaceutycznym i hurtownikom, dopuszczonym do dostaw dla aptek (§ 11., ustęp 2.);

6. rozdzielanie środków leczniczych, przydzielonych wspomnianym pod 5. hurtownikom, między apteki i inne miejsca zapotrzebowania;

7. wyjątkowe zwalnianie zawiadywanych środków leczniczych celem uzyskania zezwolenia na wywóz, oraz zwalnianie do użytku technicznego;

8. trzymanie w dokładnej ewidencji środków leczniczych, przydzielonych fabrykom chemiczno-farmaceutycznym i oddanych przez nie hurtownikom, dalej środków leczniczych; przydzielonych hurtownikom i oddanych przez nich aptekom i innym miejscom zapotrzebowania;

9. wydawanie orzeczeń i stawianie wniosków we wszystkich kwestiach, dotyczących zaopatrzenia krajów tutejszych w zawiadywane środki lecznicze.

Oznaczanie cen przewidzianych w punkcie 2. i 4. podlega zatwierdzeniu przez Ministra spraw wewnętrznych.

§ 4.

Ministerstwo spraw wewnętrznych ma prawo korzystać ze współdziałania centrali także przy rozdzielaniu takich rzadkich artykułów, niepodpadających pod niniejsze rozporządzenie, które służą nie tylko do użytku leczniczego, lecz także technicznego, dalej owych artykułów zapotrzebowania, które wchodzi w rachubę przy wyrobie środków leczniczych i obecnie podlegają szczególnym ograniczeniom, jak tłuszcz, mydło, spirytus, cukier i benzyna, wreszcie w kwestiach zakupywania naczyń szklanych, tygli itp. i przyrządów leczniczych wszelkiego rodzaju i równomiernego rozdzielania ich między apteki i inne miejsca zapotrzebowania.

Podadło może Ministerstwo spraw wewnętrznych przekazać centrali wizowanie prób o udzielenie zezwolenia na wywóz z Niemiec do Austrii niepodpadających pod to rozporządzenie środków leczniczych i przyrządów terapeutycznych

§ 5.

Gdy w myśl § 1. zostanie zarządzone za pomocą obwieszczenia, że jakiś środek leczniczy podlega zawiadywaniu przez państwo, to odpowiedzialni kierownicy wszystkich przedsiębiorstw, trudniących się zawodowo wyrobem lub handlem środków leczniczych, nadto kierownicy publicznych aptek i aptek zakładowych, tudzież upoważnieni do prowadzenia aptek domowych lekarze i lekarze weterynaryjni obowiązani są do spisania bezwzględnie swych zapasów zawiadywanych środków leczniczych i zgłoszenia ich najdalej do dnia 8 po ogłoszeniu obwieszczenia u właściwej władzy politycznej I. instancyi z dokładnem podaniem gatunku, ilości i jakości. Ilości, które znajdują się w drodze i dlatego nie mogą być zgłoszone w przepisany terminie, należy zgłosić do dnia 3 po odebraniu ich przez odbiorcę.

Zgłoszenia należy skutecznie w dwóch egzemplarzach. Jeden egzemplarz pozostaje u władzy politycznej, drugi winna ona przesłać natychmiast centrali.

Równocześnie ze zgłoszeniem mają podać aptekarze przeciętną ilość swego zapotrzebowania rocznego zawiadywanych środków leczniczych według zużycia ich w ostatnich trzech latach. Nad wypełnieniem obowiązku zgłoszenia czuwa władza polityczna. Organy powołane do przeprowadzania kontroli mają prawo wchodzenia do miejsc przechowywania, przeglądania ksiąg przedsiębiorstwa i badania zapasów. Strony mają obowiązek wykonania potrzebnych robót pomocniczych.

Ustanowiony w ustępie 1. obowiązek spisania zapasów i zgłoszenia ciąży także na każdym innym przechowcy zawiadywanych środków leczniczych. Nie podlegają temu obowiązkowi, o ile zapas nie przekracza zapotrzebowania sześciomiesięcznego, upoważnieni do prowadzenia aptek domowych lekarze i lekarze weterynaryjni, instytuty naukowe, techniczne zakłady doświadczalne i laboratoria.

§ 6.

Wszystkie zapasy, podlegające obowiązkowi zgłoszenia, ulegają zamknięciu z dniem, w którym zostały poddane zawiadywaniu państwowemu (§ 1.).

Zamknięcie ma ten skutek, że środków leczniczych nie wolno już zużywać, przerabiać

lub pozbywać dobrowolnie lub przymusowo, o ile w niniejszem rozporządzeniu lub rozporządzeniem centrali nie wydano innego zarządzenia.

Czynności prawne, zawarte wbrew temu zakazowi, są nieważne.

Nie podlega zamknięciu przerabianie środków leczniczych w aptekach publicznych, w aptekach zakładowych i aptekach domowych lekarzy i lekarzy weterynaryjnych, tudzież oddawanie ich przez te apteki bezpośrednio konsumentowi w ilości, nie przekraczającej nieodzownie koniecznego zapotrzebowania, wreszcie normalne zużywanie w instytutach naukowych, technicznych zakładach doświadczalnych i laboratoriach.

§ 7.

Umowy kupna i dostawy, dotyczące zawiadywanych środków leczniczych — z wyjątkiem umów, których przedmiotem jest sprowadzenie artykułów z zagranicy celnej —, zawarte przed dniem, w którym środki lecznicze poddano zawiadywaniu państwowemu (§ 1.), są bezskuteczne, o ile do tego dnia nie zostały wypełnione.

Roszczenia o dodatkowe wypełnienie lub o zwrot szkody z powodu niewypełnienia, które powstały przed podanym wyżej dniem, pozostają niekłnięte. Kupujący może się jednak odwołać niewypełnienia, lecz tylko zwrotu szkody.

§ 8.

Strony, obowiązane w myśl § 5. do uskutecznienia zgłoszenia, winny zamknięte zapasy poddać przeglądnięciu w miejscu składu przez organy centrali. winny przysyłać centrali na jej żądanie na własne koszty próbki towarów i troszczyć się o odpowiednie przechowywanie i należyte obchodzenie się z zapasami. Strony obowiązane są sprzedać centrali zamknięte zapasy.

Owym hurtownikom, których dopuszczono w myśl § 11., ustęp 2., do dostaw dla aptek, może centrala zostawić zamknięte zapasy pod warunkiem, że użyją zapasy te do dostaw dla aptek według wskazówek centrali. Aptekom publicznym i aptekom zakładowym należy pozostawić zamknięte zapasy w ilościach, potrzebnych na sześciomiesięczny okres czasu.

We wszystkich innych przypadkach winna centrala zawiadomić stronę do ośmiu tygodni, licząc od nadejścia zgłoszenia, czy obejmuje zapasy czy nie. Pomijając przypadek, wspomniany w ustępie 2., wolno odmówić objęcia towaru tylko wtedy, gdy tutejszo-krajowe zapotrzebowanie jest pokryte

lub towar nie nadaje się z powodu swej jakości do celów leczniczych.

Jeżeli towar zostanie objęty, to centrala obowiązana jest do zapłacenia w ciągu czterech tygodni po objęciu ceny, ofiarowanej przez siebie za nabyty towar przy uwzględnieniu jakości towaru.

Jeżeli strona nie zgadza się na cenę, ofiarowaną przez centralę, to cenę objęcia oznaczy sąd powiatowy, w którego okręgu znajduje się siedziba centrali, o ile możliwości za przybraniem stron w postępowaniu niespornem po wysłuchaniu znawców w granicach cen, oznaczonych przez centralę po myśl § 3., punkt 2. Wniosek o sądowe oznaczenie ceny objęcia musi być pod grozą odrzucenia go wniesiony do sądu powiatowego do dni trzydziestu od dnia, w którym stronę zawiadomiono o wysokości ceny objęcia. Orzeczenie sądu powiatowego można zacząć rekuresem do dni ośmiu. Przeciw rozstrzygnięciu II. instancyi nie jest dopuszczalny dalszy środek prawny. Sąd rozstrzyga według swobodnego uznania, o ile jedna ze stron ma zwrócić koszty postępowania lub o ile koszty te należy rozdzielić między strony. Obowiązek dostawy nie doznaje odroczenia wskutek postępowania sądowego; centrala obowiązana jest do zapłacenia na razie ofiarowanej przez nią ceny w ciągu terminu oznaczonego w ustępie 4.

Jeżeli objęcia odmówiono lub zaniechano zawiadomienia, przepisane w ustępie 3., to towarem można rozporządzić dowolnie, o ile przy odmówieniu objęcia lub w ciągu wspomnianego wyżej terminu ośmitygodniowego po nadejściu zgłoszenia nie wykluczono pewnych oznaczonych sposobów użycia. Na każdy przypadek należy zrobić doniesienie do centrali do dni trzech po użyciu towaru.

§ 9.

O ile strony są obowiązane do zgłaszania w myśl § 5., to od dnia, w którym jakiś środek leczniczy poddano zawiadywaniu państwowemu (§ 1.), winny one tego rodzaju wyprodukowane lub nabyte środki lecznicze ofiarować centrali na sprzedaż z podaniem ilości i pochodzenia, a — na żądanie — także z równoczesnem przesłaniem próbek towarów.

Oferta ma nastąpić, gdy większe zapasy są gotowe do wysyłki, najpóźniej jednak do czterech tygodni po wykończeniu lub złożeniu na składzie.

Zresztą postanowienia § 8. mają odpowiednie zastosowanie.

§ 10.

Lekarze i lekarze weterynaryjni winni zapisywać zawiadywane środki lecznicze oszczędnie i tylko w tych przypadkach, w których nie mogą wystarczyć inne środki lecznicze i przybory lecznicze. Zapisanie takiego środka przez lekarza lub lekarza weterynaryjnego nie może przekraczać zapotrzebowania bezwarunkowo koniecznego według stanu rzeczy.

Aptekarzom wolno wydawać zawiadywane środki lecznicze tylko w ilości nie przekraczającej nieodzownej potrzeby z zastrzeżeniem oszczędnego zapisywania. Taksamo w odrębnej sprzedaży w aptekach wolno wydawać zawiadywane środki lecznicze tylko w granicach bezwarunkowo koniecznej w danym wypadku potrzeby.

Zabrania się używania zawiadywanych środków leczniczych do farmaceutycznych osobiwek. Na wyjątki od tego może jednak zezwolić centrala w miarę będących do dyspozycji zapasów zawiadywanych środków leczniczych, o które chodzi.

§ 11.

Wyrób, dalej nabywanie zawiadywanych środków leczniczych w celu sprzedaży, wogóle wszelki handel nimi, może się odbywać tylko za osobnym upoważnieniem centrali. O upoważnieniu to należy się postarać przy istniejących przedsiębiorstwach w ciągu czterech tygodni od dnia, w którym artykuł poddano zawiadywaniu państwowemu (§ 1.), a przy nowych przedsiębiorstwach przed otwarciem ruchu.

Hurtownicy, którzy zajmują się dostawą zawiadywanych środków leczniczych do aptek potrzebują jeszcze osobnego zezwolenia centrali.

Centrala udziela upoważnienia, względnie zezwolenia, według swobodnego uznania; może ona udzielić je także pod warunkami lub ograniczeniami, w zupełności go odmówić i każdej chwili odwołać.

Postanowienia ustępu 1. nie mają zastosowania do wydawania zawiadywanych leków w aptekach bezpośrednim konsumentom.

§ 12.

Wszystkie przedsiębiorstwa zajmujące się wyrabianiem lub przerabianiem zawiadywanych środków leczniczych lub prowadzące nimi handel, obowiązane są, o ile podlegają przepisowi § 11., ustęp 1., do prowadzenia dokładnych zapisków, z których każdej chwili można uzyskać dokładne objaśnienia o wytwarzaniu, oraz co do przychodu i rozchodu środków leczniczych według rodzaju i ilości, tudzież co do zapasów, będących na

składzie i o innych szczegółach potrzebnych dla kontroli. W szczególności musi być widoczne z owych zapisków, kiedy i po jakiej cenie nabyto środki lecznicze, kiedy zgłoszono je w centrali lub je ofiarowano jej i jaką otrzymano od niej odpowiedź. Organom władzy politycznej lub centrali należy na żądanie zezwalać każdej chwili na przeglądanie tych zapisków.

§ 13.

Centrala jest wyłącznie uprawniona do rozporządzania wszelkimi zamkniętymi lub ofiarowanymi jej do zakupu zapasami (§§ 6., 8. i 9.) stosownie do tego rozporządzenia przy uzgodnieniu w pierwszym rzędzie potrzeb zarządu wojskowego i złączonych z nim formacji austriackiego towarzystwa Czerwonego Krzyża. Centrala winna w szczególności wydawać odpowiednie zarządzenia co do odpowiadającego celowi przyspasabiania, przechowywania i oddawania zapasów i oznacza ceny sprzedaży dla handlu hurtownego (§ 3., 1. 4.). Posiadacze winni stosować się do zarządzeń centrali w sprawie przyspasabiania, przechowywania, oddawania i pozbywania.

Jeżeli posiadacz zapasów zawiadywanych środków leczniczych nie chce się zastosować do zarządzenia lub polecenia centrali lub jeżeli nie jest znana osoba lub miejscowość pobytu tego, komu przysługuje prawo rozrządzenia zapasami lub na czyj rachunek są złożone na składzie, to Ministerstwo spraw wewnętrznych może na wniosek centrali zarządzić przymusowe zabranie tych zapasów. Zarządzenie to należy wykonać za pośrednictwem właściwej władzy politycznej I. instancji.

§ 14.

Zapotrzebowanie aptek publicznych i aptek zakładowych co do zawiadywanych środków leczniczych mają pokrywać wyłącznie hurtownicy, dopuszczeni w myśl § 11., ustęp 2., do dostaw dla aptek.

Hurtownikom tym przydzieli centrala potrzebne ilości środków leczniczych.

Przydzielanie środków leczniczych hurtownikom może przekazać centrala także istniejącemu związkowi, który się będzie musiał potem troszczyć o odpowiedni rozdział środków leczniczych między swych członków i będzie się musiał wykazać centrali z skutecznego rozdziału.

Kierownicy aptek i inne miejsca zapotrzebowania mają żądać od centrali pokrycia odnośnego zapotrzebowania przez nadesłanie trzech egzemplarzy zamówień wygotowanych według załączonego wzoru (załączka A), podając firmę, od której mają być sprowadzone środki lecznicze; centrala

wyda hurtownikowi polecenie wykonania zamówienia. Bez takiego polecenia nie wolno wykonywać żadnego zamówienia.

§ 15.

O ile nie chodzi o zaopatrzenie wojska przez bezpośrednie zakupna zarządu wojskowego, zakupno zawiadywanych środków leczniczych za granicą celną zastrzega się centrali. Centrala ma także troszczyć się o odpowiednie zamagazynowanie nadechożących towarów u hurtowników.

Hurtownikom, których dopuszczono w myśl § 11., ustęp 2., do dostaw dla aptekarzy, zezwala się na samodzielne zakupywanie towarów za granicą, celem sprowadzenia ich za zgodą centrali. Odnośnego zezwolenia można udzielić po przeglądnięciu ofert pod tym warunkiem, że towary sprowadzi centrala i że będą przestrzegane jej wskazówki co do rozdziału. Dokumenty umowne należy przedłożyć centrali do wglądu po zawarciu umowy kupna.

Bez zezwolenia ze strony centrali nie wolno wywozić zawiadywanych środków leczniczych z krajów tutejszych.

§ 16.

Centrala ma prawo pobierania na pokrycie wydatków przy przydzielaniu zawiadywanych środków leczniczych hurtownikom procentowego dodatku do cen zakupna.

Ustalenie tego dodatku, które należy tak oznaczyć, żeby wydatki znalazły pokrycie w dochodach, podlega zatwierdzeniu Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem handlu.

§ 17.

Przepisy §§ 5., 6., 7., 8., 9., 11., 12. i 15., ustęp ostatni, nie stosują się do zarządu wojskowego, do państwa i zakładów państwowych.

§ 18.

Ministerstwo spraw wewnętrznych może w porozumieniu z Ministerstwem handlu zezwolić na wyjątki od przepisów tego rozporządzenia.

§ 19.

Przeciw zarządzeniom i rozstrzygnięciom, wydanym wskutek uchwały walnego zgromadzenia

centrali na zasadzie niniejszego rozporządzenia, może interesowany odwołać się do dni 8 po doręczeniu do rozstrzygnięcia sądu polubownego.

Zarządzeń centrali, zatwierdzonych przez właściwego Ministra (§ 3., ustęp końcowy, § 16., ustęp 2.) nie można zaczepiać przed sądem polubownym.

Sąd polubowny, który ma swą siedzibę we Wiedniu, składa się z urzędnika sędziowskiego, ustanowionego przez Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości, jako przewodniczącego, oraz z czterech członków i tyluż zastępców, z których po dwóch członków i zastępców zamianuje Minister spraw wewnętrznych i Minister handlu. Urząd członków i zastępców jest urzędem honorowym. Nie mogą oni należeć do walnego zgromadzenia centrali.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne.

Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do postanowień 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej.

Przewodniczący sądu polubownego może, stosując przepisy, obowiązujące w postępowaniu przed sądami zwyczajnymi, wzywać świadków i znawców oraz przesłuchiwać osoby te, jakoteż i strony pod przysięgą.

§ 20.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia, o ile nie podlegają one surowszej karze, będą karaly władze polityczne I. instancji grzywnami do 20.000 K lub aresztem do 6 miesięcy. Kary te można wymierzyć także obok siebie. Ponadto można orzec przepadek przedmiotów, do których się odnosi czyn karygodny.

§ 21.

Rozwiązanie centrali nastąpi po wysłuchaniu walnego zgromadzenia przez Ministra spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami. Minister spraw wewnętrznych rozstrzygnie w porozumieniu z Ministrem skarbu o użyciu ewentualnej nadwyżki kasowej.

§ 22.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Toggenburg wlr.

Data:

Imię i nazwisko zamawiającego:

Miejscowość:

zamawia celem dostarczenia przez firmę:

Ilość zamówiona	Towar	Przeciętne zapotrzebowanie roczne	Ostatni przydział		Dozwolone wydanie	Uwaga
			data	ilość		
1	2	3	4		5	6

Ten formularz należy przesłać centrali wraz z 2 odbitkami.

Rubryki 1—4 wypełni zamawiający. — W rubryce 3 należy podać przeciętne roczne zapotrzebowanie, wypośredkowane przy spisaniu zapasów, w rubryce 4 należy przy pierwszym zamówieniu wpisać ilość zapasów, podaną na podstawie spisu zapasów. Rubryki 5 i 6 wypełni centrala.

191.

Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 1. czerwca 1918,

dotyczące środków leczniczych, podlegających uregulowaniu obrotu po myśli rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. czerwca 1918, Dz. u. p. Nr. 190.

Uregulowaniu obrotu po myśli § 1. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 1. czerwca 1918, Dz. u. p. Nr. 190, w sprawie uregulowania obrotu pewnymi oznaczonymi środkami leczniczymi, podlegają niżej wymienione środki i materiały lecznicze, tudzież wszystkie te preparaty, które zawierają jeden z wymienionych artykułów i materiałów jako główną lub istotną część składową lub które z takich materiałów zostały sporządzone:

Actetanilid, acetfenetydyna, octany glinu i ołowiu w przyrządzeniu, przeznaczonem do użytku leczniczego lub w czystości, odpowiadającej farmakopei, **A**gar-Agar, **A**loes, wodnik amyleny, Apomorfina i sole, **A**raroba, **A**recolina i sole, **A**rgentum colloidale, **A**rgentum proteicum i inne połączenia srebra z białkiem, **B**alsam. Copaivae, **B**alsam. Peruvianum i syntetyczne preparaty zastępcze, **B**alsam. Stryrax, kwas benzoesowy, przyrządzony z żywicy, **B**ulbus Scillae, kwas borowy i sole kwasu borowego, **C**amphora, naturalna i syntetyczna, **C**arragen, wodnik chloralu, chinina i sole, połączenia chininy, kokaina i sole, kodeina i sole, sole kofeiny i preparaty zawierając kofeinę, **C**ortex Chinae, **C**ortex Condurango, **C**ortex Quillaiiae, **F**lores Cinae, **F**olia Sennae, **F**ructus Cubebae,

Fructus Sennae, **F**ructus Tamarindorum, **G**allae turciae, kwas garbnikowy w czystości, przepisanej do użytku leczniczego, sporządzone z kwasu garbnikowego sole i połączenia łącznie z połączeniami kwasu garbnikowego z białkiem, sole kwasu gliceryno-fosforowego, guajacol i sporządzone z tego połączenia, **G**ummi Acaciae w przeznaczonym do użytku leczniczego stopniu czystości, **H**examethylentetramin, sole homotropinowe, hydrastinina i sole, podfosforyny wapna, żelaza, potasu, manganu, sodu, **J**od i sole jodu, **J**odoform. **K**reosot i sporządzone z tego połączenia, sole litowe, **M**anna, **M**entol i sporządzone z tego połączenia, kwas mleczny w czystości odpowiadającej farmakopei i sole wapnia i żelaza; morfina, sole morfiny i połączenia morfiny, **O**leum Santali, opium, orexina i sole, **P**araldehyd, pepsyna, pepton, fenolfaleina, ezeryna i sole, pilocarpina i sole, kwas pyrogallusowy, chlorek rtęciowoamonowy (**H**ydrg. bichlor. ammon.), chlorek rtęciawy (**K**alomel), oxycyanek rtęci, tlenek rtęci, salicylan rtęci, imidobursztynian rtęci, **R**adix Hydrastidis, **R**adix Ipecacuanhae, **R**adix Jalapae, **R**adix Ratanhiae, **R**adix Rhei chinensis, **R**adix Salep, **R**adix Senegae, **R**esina Jalapae, **R**esina Mastix, **R**esina Podophylli, kwas salicylowy, sole tegoż i wszystkie połączenia kwasu salicylowego, santonina, siarczek antymonu (**S**tib. sulfurat. aurant.), siarczek potasu (**K**al. sulfur. pro balneo), scopolamina i sole, **S**emen Sabadillae, **S**emen Strophanthi, **S**emen Strychni, strychnina i sole w czystości, odpowiadającej farmakopei, preparaty socojodolu, **S**tibium Kaliotartaricum, teobromina i połączenia teobrominy, **T**eofilina i połączenia teofiliny, **T**ymol, **B**ismut i sole bismutowe, **Z**incum oxydat. via humida parat.

Toggenburg wkr.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY